

Deniz Gezmiş Ve Arkadaşları Ölüm Yıldönümünde Anıldı

— safdeha · 08 Mayıs 2017

Hayatını kime adadığınız çok önemli.. Hangi gaye, hangi akım, hangi kişi... Bu hafta içinde, Deniz Gezmiş ve arkadaşları ölüm yıldönümünde sevenleri tarafından anıldı. 1970li yıllarda, her gün radyomun başında onların haberini dinlerdim. Polis, onları her yerde arıyordu, falan yerde görüldü, falan yerde kısıtıldı, falan yerden kaçtı diye... Çocuktum. Ama ilgimi çekiyordu yine de. Neden kaçıyorlardı? Niçin yakalanacaklar veya idam edilesiye yargılanacaklar ve öldürüleceklerdi, aklım almıyordu. Bana o çocuk aklımda haksızlık gibi geliyordu.

Kişinin inancından dolayı suçlanması, topluma bir virüs bulaştıracakmış gibi aranması ve öldürülmesi... Ne kadar kötü bir durum değil mi? Oysa insan olmak demek, düşünmek ve düşündüğünü yaşamak değil miydi? Eğer insan düşünmüyorsa, düşündüğünü yaşamıyorsa, bir ölüden farksız, hatta bu durum bir hayvan gibi yaşamak değil miydi? O yıllarda, aykırı fikirleri savunmak, idam edilmeyi gerektiriyordu, ne yazık ki...

Kişi hangi inançtan olursa olsun, bırakın fikrini yaşasın diyebilmeliyiz. At gözlüğüyle bakılan fikirlere sahiplenmek para etmiyor, Bırakın insandan bir şey çalmayan, onları yücelten değerler için o fikirlerden faydalanma yolunu bulalım. Her fikir açmış çiçeğe benzer, tıpkı arı gibi, her çiçeğe konup, özünü alıp, dayanağı, toplumsal fikir olan doğal balı üretelim. İnsan sonuçta huzurlu bir toplumu gaye edinir. Kendimizin huzurlu olması yetmez, herkesin mutlu olması gayedir. Fikirler, şiirlerle, resimlerle, tablolarla, tiyatro ve film eserleriyle... Kısacası sanatın her dalında sergilenmeli ki, o toplumun beli bükülmesin, tuş edilmesin. Yoksa başkalarının hegemonyasının etkisinde, başkasına kul olur, o çobanın koyunları gibi...

Bugün herkesin gözü önünde, vatana ihanet edenler bile idam edilmiyorken, bu gençlerin idam edilişi gerçekten içler acısı bir durum olarak görüyorum. Eğer biz çocuklarımızla ilgilenip, onun güzel düşünmesi için iyi eğitim verebilirsek, bizim koruyucu olmamıza gerek kalmadan, başka kötü düşüncelerden kendini kolayca korur. Eline silah almaz, çağdaş insan gibi tartışır ve doğru yolu bulur, tıpkı, karla eriyen sular gibi... Bırakın gençler tartışsın, fikir üretsin, on sekiz yaşında milletvekili olsun. Bırakın Fatih'in İstanbul'u fethettiği yirmi bir yaşında, ürettiği fikirlerle, dünyayı fethetsin... Bırakın o gençler yirmi bir yaşına geldiğinde, dört beş dil bilsin, dünyanın her ideolojisini tanısin... Gençlerin her şeyi öğrenmesi için elimizden geleni yapalım. Bırakın, karşıt görüşlü fikirleri dinlemeye tahammülümüz olsun. Bencil olmayalım. Herkesi sevelim, kucaklayalım.

Hani geçmişe dönülmüyor, dönülebilseydi keşke. O fikirlerin zenginliğine izin verilebilseydi keşke. Bugün ki çağdaşlığımız uzaya taşınırdı belki de... Keşke, diyecek çok şey var! Tesellim, en azından, her şeyi tartıştığımız çağ atlayışımızın olması. Tesellim, şiir yazan, roman yazmaya gayret eden, ressamların

ve tiyatro eserlerinin varlığı ve buna ilginin artmasıdır. Bugün, yapılan dizilerin yurt dışında izlenebilecek kalite de olması ve parasal değerinin kayda değer seviyelere gelmesi... Bugün, Her gün üretilen fikirlerimizin dünya gençliğine sunulmasıdır.

Deniz Gezmiş ve arkadaşları idam edildiler ama bugün onun gibi yeni Denizler dünyaya fikirlerini anlatıyor, insanların düşünce dünyasını zenginleştiriyor. Keşke bu noktalara, idam ile gelinmeseydi demek geliyor içimden ama her şeyde hayır var diyor ya Allah'ım, mukaddes Kur'an da... Demek ki, bunda da bir hayır vardı. Acılarla olgunlaştık... Darbelere dur diyoruz, 28 Şubatlara hayır diyoruz, yeni anayasa değişikliğine evet diyoruz. Bu gerçekten bir teselli oluyor bana...

Mevlana sevgisiyle her an kucaklaşan güzel Konya'mız, Kur'an sevgisiyle yaşamış ve bu sevgisiyle her türlü inancın saygı duymasını da görmüştür. Bu çağ sevgi çağı olmalı. Savaşların olmadığı, vahşetin ve terörün son bulduğu bir çağ olmalı. Bu vesile ve dua ile, fikirlerinden dolayı idam edilen, öldürülen, Deniz Gezmiş gibi ölen ve öldürülen kişilere Allah rahmet eylesin diyorum... Ülkemin başı sağ olsun... Umarım o kanlı günlere bir daha asla dönmeyiz. Bu asil ülkemizin insanına ancak bu yakışır.

Saffet Kuramaz